

[S. Munk.]

Spørgsmaal, men ogsaa et Spørgsmaal om Byplan, Trafikordning, tekniske Anlæg og meget meget andet. For Teknikken gælder jo i al Almindelighed den Betragtning, at jo større Felter denne spænder over, des friere og bedre udfolder den sig, og det er irrationelt, at disse Fordele ikke skal kunne opnaas paa Grund af, at der ligger en selvstændig Enklave midt inde i det københavnske Bylegeme. Ganske vist har Forholdenes Magt medført et vist Samarbejde i ganske enkelte Tilfælde, men dette giver jo ingen Sikkerhed for, at man i Fremtiden kan naa til et for hele Bysamfundet økonomisk og teknisk tilfredsstillende Resultat. Hertil kommer, at navnlig alt, hvad angaar Byplan og Trafikvæsen, i den Grad er aktuelt, at en fast Enhedsledelse nu er ganske anderledes paakrævet end tidligere, og med den nuværende Tingenes Tilstand opstaar der alvorlig Fare for, at Planer og Fremtidsmuligheder derfor ikke lader sig virkeliggøre i det Omfang, som Hensynet til Helheden kræver. En Indlemmelse vilde med et Slag rydde alle Misforhold til Side og skabe den fælles Indstilling mellem Beboerne i de frederiksborgske Bykvarterer og den øvrige københavnske Befolkning. Ogsaa den højtærede Indenrigsminister anerkendte jo Indlemmelsen som den principielt rigtige Løsning, hvilket jeg i høj Grad glæder mig over. Imidlertid var der ogsaa fra Kommissionens Formand og Sekretær givet Anvisning paa en anden Løsning, nemlig en økonomisk Udligning og et vist nærmere fastlagt teknisk Samarbejde. De frederiksborgske Kommissionsmedlemmer og for øvrigt ogsaa Kommunalbestyrelsens Mindretal har paa Side 26 i Bemærkningerne til Lovforslaget om dette Forslag udtalt — jeg udbeder mig den højtærede Formands Tilladelse til et kort Citat —:

„at Forslaget nu fremtræder saaledes, at det for os vilde have været meget vanskeligt selv at fremsætte et andet og for Frederiksberg bedre Forslag, der med Bevaring af fuld Selvstændighed for Kommunerne var praktisk gennemførlig og samtidig gav et retfærdigt Resultat“.

Uden at opgive Indlemmelsesstandpunktet tiltræder de københavnske Repræsentanter i Kommissionen Udligningsforslaget som et alternativt Grundlag for en Løsning, og der er derfor i den samlede Kommission Enighed om, at dette Forslag vil kunne afgive et egnet Grundlag for en Løsning, som alene tager Sigte paa økonomisk Udligning

og teknisk Samarbejde mellem Kommunerne. De frederiksborgske Medlemmer modsætter sig en Udligning af de sociale Udgifter og opstiller som en nødvendig Forudsætning, at Gentofte Kommune ogsaa tages med, hvilket sidste Krav er tiltraadt af de københavnske Repræsentanter. Ogsaa de 50 pCt. af Gentoftes Skatteindtægter er tjent i København. Gentofte havde i 1934—35 kun 8 pCt. af den samlede Befolkning i de to Kommuner, men 31 pCt. af de samlede Indtægter paa 10 000 Kr. og derover, 37 pCt. af Indtægterne paa 20 000—50 000 Kr. og 43 pCt. af Indtægterne paa 50 000 Kr. og derover.

Der har i de senere Aar været en meget stærk Tilgang af Skatteydere til Gentofte fra København og ogsaa i nogen Grad fra Frederiksberg, hvilket bl. a. har medført, at Skatteevnen i Gentofte er 3 Gange saa høj som i Københavns Kommune. De 3 Tal, som den højtærede Indenrigsminister nævnte ved sin Forelæggelse — de findes paa Sp. 2953 —, viser paa en slaaende Maade Forskellen i Skatteevnen mellem de 3 Kommuner. Anvender man den københavnske Rateskala, ser man, at den i København vilde indbringe 64 Kr. pr. Indbygger, paa Frederiksberg 124 Kr., altsaa cirka det dobbelte, men i Gentofte 190 Kr. eller det tredobbelte af det, den vilde indbringe i København.

Gentoftes Repræsentanter erkender, at Forslaget i Udvalget er undergaaet saa væsentlige Ændringer, at det teknisk set vil kunne afgive et egnet Grundlag for Tilvejebringelse af en økonomisk Udligning og et videreført teknisk Samarbejde. Fra Gentoftes Repræsentanter har man rejst forskellige Krav, saaledes om Erhvervsskattens Bortfald samt om, at Udligningen maatte ske paa et særskilt Grundlag, idet der først skulde finde en Udligning Sted mellem København og Frederiksberg og derefter mellem København og Gentofte. Endvidere har man forlangt en Dekort i Udligningstilsvaret, dels for den Periode paa 10 Aar, som man maa have til Indførelse af den københavns-frederiksborgske Skatteskala, og dels for at kunne holde sin Skatteudskrivning paa et lignende Niveau som i Frederiksberg Kommune. Dette sidste vilde ikke kunne ske uden en Dekort, da Gentofte ikke som Frederiksberg har Indtægter ved kommunale Værker og ej heller med Hensyn til Formue er stillet saa gunstigt som Frederiksberg. Det samlede Udvalg erkender, at Resultatet af de foretagne Undersøgelser begrundes, at der tages Hensyn til Gentoftes Krav, og at der indrømmes Kom-